

*Попович Н. М.,**кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри історії та культури української мови
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича*

ФУНКЦІЙНО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ НЕВИЗНАЧЕНОЇ КІЛЬКОСТІ У ГОВІРКАХ БУКОВИНИ

Анотація. Статтю присвячено опису функціонально-семантичного поля неозначеної кількості у говірках Буковини. Останнім часом посилюється інтерес до вивчення говірок в українській мові, а саме речень із кількісними компонентами. Говірки Буковини є тим цінним матеріалом, в якому захована народна мудрість, його традиції, звичаї, вірування. Дослідження буковинських говірок є важливим матеріалом для вивчення історії української мови, розвитку закономірностей міжмовних контактів та їх наслідків. У мовознавчому аспекті українські говірки Північної Буковини належать до найбільш здиференційованих не тільки в лексиці, граматиці, їх вивчення становить значний науковий внесок та інтерес. Специфіку досліджуваних говірок пояснюють певними історичними й економічними умовами життя буковинців.

Перші наукові розвідки про говірки Буковини з'явилися лише в другій половині XIX ст. у працях науковців Чернівецького університету (І. Шаровальський (1929), Юрій Федькович (Словник не виданий), О. Савченко, І. Чередниченко, К. Герман, Н. Гуйванюк, Н. Бабич, К. Лук'янюк, С. Перепелиця, В. Бузинська, І. Зінченко та ін.). Лексику буковинських говірок вивчали й інші науковці, такі як М. Станівський, Є. Павлюк, В. Лимаренко, Ю. Карпенко, К. Герман та ін. Українські говірки Південної Буковини досліджують мовознавці з Румунії (І. Робчук, О. Горбач, Я. Закревська, З. Савченко та ін.).

Дослідженням числівникових компонентів у структурі речення займалися такі вчені, як О. Потебня, Л. Щерба, Ю. Степанов, Н. Шведова, Г.О. Золотова та ін. На матеріалі сучасної української літературної мови цю проблематику активно розвивають К. Городенська, А. Загнітко, М. Мірченко, О. Межов та ін.

Увагу дослідників здавна привертала проблема впорядкування різнорівневих одиниць мови, об'єднаних спільним значенням (О. Есперсен, В. Адмоні, І. Мещанинов та ін.). Останнім часом у зв'язку з активізацією функціонального підходу до вивчення мовної системи почали дедалі ширше використовувати польову методику. Суть її полягає в об'єднанні різноструктурних мовних засобів у функціонально-семантичне поле (ФСП), що ґрунтується на спільній семантичній ознаці.

Структурування функційно-семантичних полів на основі кількісних значень в українському мовознавстві розроблене неповною мірою, а тому воно й досі залишається актуальним і відкритим для подальшого вивчення. На основі дослідженого матеріалу ми виокремили функційно-семантичне поле неозначеної великої та малої кількості, а також ядро та периферію.

Ключові слова: макрополе, мікрополе, лексична номінація, мультипліцитність, ядерна сема, партитивне значення, паукальність.

Постановка проблеми. Вивчення українських говірок Буковини почалося досить пізно. Причиною цього була відсутність української держави. Буковинські говірки зберегли чимало рис, що є цікавим і цінним матеріалом для української мови. Через те такий багатий діалектний матеріал не міг бути повно і системно проаналізований лише за допомогою одного граматичного методу. Останнім часом посилюється інтерес науковців до витоків культури, традицій і звичаїв українського народу, до особливостей ментальності українців, репрезентованих кількісною семантикою. Нині, незважаючи на велику кількість статей, посібників, пов'язаних із вивченням неозначеної кількості, спеціальних праць, де розглядають неозначену кількість, у діалектах Буковини немає. Функційно-семантичне поле неозначеної кількості на матеріалі словника буковинських говірок із семантичного погляду ще не було об'єктом спеціального дослідження. Саме в цьому вбачаємо новизну нашої наукової розвідки.

У мовознавчому аспекті українські говірки Північної Буковини належать до найбільш диференційованих не тільки в лексиці, граматиці, їх вивчення становить значний інтерес та є науковим внеском. Специфіку досліджуваних говірок пояснюють певними історичними й економічними умовами життя буковинців.

Увагу дослідників здавна привертала проблема впорядкування різнорівневих одиниць мови, об'єднаних спільним значенням (О. Есперсен, В. Адмоні, І. Мещанинов та ін.). Останнім часом у зв'язку з активізацією функціонального підходу до вивчення мовної системи почали дедалі ширше використовувати польову методику. Суть її полягає в об'єднанні різноструктурних мовних засобів у функціонально-семантичне поле (ФСП), що ґрунтується на спільній семантичній ознаці.

Розгортання досліджень з функціональної граматики уможливило аналіз мовної категорії квантитативності як функційно-семантичної категорії чи функціонально-семантичного поля, тобто систематизацію одиниць усіх рівнів мови, що виражають різні кількісні значення, за категорійним або польовим принципом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Перші наукові розвідки про українські говірки Буковини з'явилися в другій половині XIX ст. у працях науковців Чернівецького університету, де, починаючи з 1880 року, працювала перша в Україні кафедра української мови (О. Савченко, В. Прокопенко, К. Герман, Н. Гуйванюк, Н. Бабич, В. Бузинська, І. Зінченко, Ю. Карпенко, К. Лук'янюк, С. Перепелиця, М. Скаб, М. Скаб, Н. Руснак, В. Яківчик та ін.).

Лексику буковинських говірок вивчали й інші науковці (М. Станівський, Є. Павлюк, І. Колісник, Ю. Карпенко, В. Лимаренко, К. Герман та ін.).

Серед основних завдань, які нині стоять перед діалектологами, є з'ясування вживання невизначеної кількості, зокрема функційно-семантичного поля. Вибір теми зумовлений відсутністю системних досліджень функційно-семантичного поля невизначеної кількості саме в говірках Буковини.

Категорія кількості відбиває одну з найзагальніших властивостей буття. Вона є необхідним елементом пізнання дійсності, а число та величина, в яких конкретизується кількісна визначеність світу, – невід'ємні складники його практичного освоєння, усієї активної діяльності цивілізованої людини [1, с. 7]. Як зазначає В. Горпинич, слова на позначення кількості, числа, порядку при лічбі належать до найдавнішого шару лексики [2, с. 132].

Одним із складників макрополя кількості є ФСП невизначеної кількості. Невизначена кількість є одним із критеріїв сприйняття та опису мовцем навколишнього світу. Вона передає повсякденні, звичайні, не математичні уявлення про чисельність предметів чи явищ. Ці уявлення склалися на основі життєвого досвіду народу, спостережень за навколишнім світом і постають вони як певне узагальнене знання про дійсність. Поняття невизначеної кількості становить недиференційована, точно не визначена множина. Неконкретизована множинна кількість не може мати відповідників у натуральному числовому ряду, тому що кожне число конкретизує множину.

І все ж структурування ФСП на основі кількісних значень в українському мовознавстві розроблене неповною мірою, а тому воно й досі залишається актуальним і відкритим для подальшого вивчення.

Метою статті є вивчення функційно-семантичного поля невизначеної кількості в говірках Буковини. Досягнення мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) опрацювати наукову літературу з вибраної теми; 2) проаналізувати ступінь дослідження функційно-семантичного поля кількості (ФСПК) в українському мовознавстві; 3) систематизувати зібраний ілюстративний матеріал і класифікувати його; 4) виявити арсенал мовних засобів вираження ФСПК у говірках Буковини, їх структурні та номінативні особливості, а також визначити ядро вираження неозначеної кількості й структурувати функційно-семантичне поле квантитативності; 5) проаналізувати поля неозначеної кількості.

Виклад основного матеріалу. Говірки Буковини належать до старожитніх. Територією їх є споконвічна українська земля в центрі Європи, яка відома під назвою «Буковина» (край букових лісів). Населення краю зберегло свій найдорожчий скарб – рідну українську мову. Разом із цим у мовленні населення краю збереглось багато архаїчних рис та виникло чимало місцевих діалектних інновацій, з'явилася велика кількість лексичних запозичень з інших мов, як сусідніх, так і віддалених. Саме тому діалекти в буковинських говірках є цінним і цікавим матеріалом для нашого дослідження, а саме невизначена кількість. Неозначена кількість представлена широкою структурою частиномовних вербалізаторів, які реалізують сему невизначеної кількості. Спеціальної групи числівників із значенням множинної кількості в числівниковій системі української мови немає. Для вираження загальних неконкретизованих кількісних понять вживаються неозначено-кількісні числівники, окремі прислівники, іменники, займенники. До неозначено-кількісних числівників зараховують такі слова, як *багато*, *небагато*, *немало*, *чимало*, *кілька*, *декілька*, *кільканадцять*, *кільканадцятєро*, *стонадцять*,

та розмовні відповідники деяких із них *багатенько*, *багатечко*, *багацько*, *чималенько*, *кількоро*, *декількоро*, а до займенникових числівників – *скільки*, *стільки*, *скільки-то*, *стільки-то*, *скільки-небудь*, *скількись*, *ніскільки* [3, с. 167].

У ролі неозначено-кількісних числівників використовують іменники *безліч*, *море*, *океан*, *сила*, *тьма*, *хмара* і под., що керують родовим відмінком іменників і вказують на надзвичайно велику неозначену кількість із відтінком експресивності. Функцію неозначено-кількісних числівників виконують також прислівники *досить*, *достатньо* і *трохи*, виражаючи значення, відповідно, «стільки, скільки потрібно» і «небагато» [4, с. 337].

Матеріалом для нашого дослідження послужив «Словник буковинських говірок» [5].

Поняття невизначеної кількості постає у двох протилежних вимірах: «дуже мало» – «дуже багато». Відповідно, виділяють два мікрополя кількісної оцінки – мікрополе НМК і НВК, які утворюють опозицію. У мові виробились і назви проміжних вимірів неозначеної кількості, але найбільше засобів вираження мають найзагальніші поняття – «мало» та «багато», що можуть поглинати проміжні виміри.

Мікрополе «невизначена велика кількість» (НВК)

Мікрополе НВК має лексичні, фразеологічні й синтаксичні засоби реалізації, яким притаманна характерна градація від низького (*досить*, *багато*, *немало*, *десятки*, *кільканадцять*) через середній (*багато*, *велика кількість*, *тисячі*) до високого ступеня вияву мультипліцитності (*сила-силенна*, *незліченна кількість*, *мільйони*, *міради*).

Основу мікрополя НВК у говірках Буковини становлять неозначено-кількісні числівники, що позначають загальну, точно не визначену кількість однорідних предметів або неозначену абстраговану кількість. Вони не відображають натурального ряду чисел і не створюють цілісної системи кількісних понять. Сюди належать слова *багато*, *богато*, *багацько*, *забагато*. Вони пов'язані з іменниками, що позначають конкретні предмети, які підлягають кількісному обліку. Напр.: В цьому антириму *багато мишів* (Зарожани Хот., с. 19); У нас так *багато арцізу* зацвило (Юрківці Заст., с. 19); Так кешко буде орати, бо *багато бетигів* (Старосілля Кіцм., с. 29); Чикалим *багато гостий* та й си налагодили страшне багато (Кулівці Заст., с. 313); Білоги дуже добрі сливки, але їх *багато* не ззіси, бо дуже солоткі (Долиняни Хот., с. 32); Нароби *богато близниц*, аби стало накрити хату (Черепківка Глиб., с. 33); Зараз у березі бистра вода, бо *сі багацько* (Рукшин Хот., с. 34); Шкода косити траву, бо *багато* межи нею *браччиків* (Сокиряни, с. 39); У яру під корчами є *богато глублинок* (Дорошівці Заст., с. 73); Моя минка дає май *богато молока* від усіх овец (Слобідка Глиб., с. 289).

Зустрічається в буковинських говірках інверсія. Напр.: Задурно будут книшки лиш тим, у кого *гітий багато* (Михальча Стор., с. 130); Лиш зачилам зацirkовувати, *роботи це багато* (Дністрівка Кельм., с. 147); Як машина звирнула, було *страхів багато*, али обішла бес каліцтва (Нагоряни Кельм., с. 155); У него *гонору аж забагато* (Брідок Заст., с. 74); А хто хочі брати зведилицу ік то й *гівчит є багато* (Банілів Вижн., с. 154); Кадуб – то нористе місце, де *нор багато* (Ярівка Хот., с. 182); Биріт рубель і ожичі, бо то *сіна багато* (Слобідка Глиб., с. 363); *Муравічів дуже багато* в лісі (Хотин, с. 300); *Роботів кілько* всюди, а він кажи, шо нима за шо руки зачипити (Новосілка, Кіцм., с. 147).

Дуже часто в говірках Буковини зустрічаємо такі слова, як *повно* в значенні *багато, сила, хмара, великі гроші, доста, гаман, куцак, гора, громада, добрий, ни один, боц, глота, наїд-дивиси* та ін. Напр.: *Білів* у лісі *повно*, али вни гиркі (Слобідка Глиб., с. 32); *Добри* вам тето, шо маїти *повний гороччик квіток* (Снячів Стор., с. 75); Вони назбирали *повний кошіль* осінних *синяків* (Берегомет Вижн., с. 369); Пора з *опечки* вибрати жар, бо вже *повна* (Сокиряни, с. 367); В тебе *повні руки одівачки*, аж не знаєш, шо вбрати (Путила, с. 362); Ни наладоувй таку *повну фіру сіна*, бо ті нибожета ни вікегнут гору (Корчівці Глиб., с. 313); Там коло гною *повно мух* (Волошкове Сок., с. 301); Як богата віддавалася, то везла с собов *повен куфер* (Прилипче Заст., с. 244); Ни сідай на траву, бо там *повно курічок* (Слобідка Глиб., с. 242); У чорновскім лісі є *повно біляків* (Клішківці Хот., с. 32); Чоловік жив гушатий, бо за репірацію траба було *великі гроші* дати (Горішні Ширівці Заст., с. 89); Хто йшов давно до дохторів, то *великі гроші* мусив платити (Горбівці Глиб., с. 101); А тих *мідиц* повіводилося *доста* на полях, так шо будут шкоду робити (Карапчів Вижн., с. 290); Жінка має коло хати *доста роботи*: кутає свині, корову, кури, гуси, качки (Нові Бросківці Стор., с. 244); За цу зиму в клубі було *доста й кіна, й забавів* всіляких (Добринівці Заст., с. 121); Я тому різникови дала *файний куцак сала* (великий шматок сала) (Драчинці Кіцм., с. 244); Али *курні* у теби коло хати! (*Курня* – багато курей) (Чорногузи Вижн., с. 242); Три дожі в маю, матимеш *хліба гору* (Карапчів Вижн., с. 273); Вчара з дідом ходили на лапавку і наловили *силу риби* (Баламутівка Заст., с. 252); Ше *громада роботи*, а вже вечір (Слобідка Глиб., с. 77); Коцьо привіз *громаду дров* (Карапчів Вижн., с. 77); На базар з'їхалося *такого машиня!* (в заченні *багато* машин) (Кельменці, с. 284); Аби нагріласи хата, траба спалити *добрий наруч дров* (Михайлівка Глиб., с. 321); Якби не мав *доброї калитки*, то вона б ни віддалася за него (Шипинці Кіцм., с. 183); Цего літа був *добрий заробіток* у колгозі (Дорошівці Заст., с. 141); Ще маю *добру букату бураків* сапати (*Буката* – певний об'єм роботи) (Лукачівка Кельм., с. 41); А той, мої жінки брат, то така омраза був, шо *ни одну гівку* з розуму звів (Черепківці Глиб., с. 366); За румуна *не оден оголів* чирис податки (Брусниця Кіцм., с. 359); Старша май ни така, а ца менча *файна лерва, ни одному парубкови* голову завирнула (Борівці Кіцм., с. 257); Він моцний *чоловік, може робити за двох*, а їсть за штирьох (Михайлівка Глиб., с. 298); Гіти гандригалися в хаті та здоймили *хмару похорів*, би щезли (Малютинці Кіцм., с. 68); У клубі так *глітно, шо нема де глі впасти* (*Глітно* – тісно людно) (Заставна, с. 72); Там така *глота, шо йглу нима куда опустити* (Багна Вижн., с. 84); Купила собу *боц сиру*, буду пироги варити (*Бодз* – великий шматок сиру, тіста, глини) (Неполоківці Кіцм., с. 34); А єму шо класти хату, як він має такий *бацул гроший* (*Бацул* – торба) (Долиняни Хот., с. 27); На дороги навозили *великі гури каміні* (*Гара* – велика купа землі, каміння, снігу) (Кисилів Кіцм., с. 78); *Гаман пишици* стоїт на тоці, а ще скілько є зібраної (*Гаман* – багато) (Долиняни Хот., с. 67).

Цікавим є приклад із підсилювальною часткою *а* і дієсловом. Напр.: У вас *псів а псів* (Вікно Заст., с. 17); Олин *чоловік* так *наїдидиси*, шо ни можи додому прийти (Клішківці Хот., с. 325).

Лексична семантика неозначеної кількості властива також займенниковим числівникам, до складу яких входять такі слова, як *кілька, тільки, кілько*. Напр.: Я не бізую тепер *кілько*

дати (Новосілка Кіцм., с. 32); Гони ті вівці сперед хати, бо ади *кілько бобликів* понакладали (Кострижівка Заст., с. 34); У стайни на стриху уже набралоси *кілько бетигу*, шо траба вінести йго (Борівці Кіцм., с. 29); Старі ці вже белца, ади *тільки зубків* повіпадало (Козиряни Кельм., с. 28); Хочу купити *кілька щепок груш*, али щеплених на зернянках (Вартиківці Кельм., с. 162–163); Вічівкуй *кілька снопів* жита, бо ни стало стайно вкрити (Борівці Кіцм., с. 61); Навіть полотна жінка *кілько* там *мотовилників* мусіла віткати панови (Старий Вовчинець Глиб., с. 159–160); Кумо, де ви назбирали *кілько зарьки?* (Ясени Стор., с. 142); Мой, ти набрав на сподні *кілько жидиків?* (Чортгорія Кіцм., с. 114); Там но ни *кілько жебечок, ек гусечок, качечок*, шо після той води мус навить ноги мити (Глибочок Стор., с. 112); *Кілько бурдеїв, кілько обичеїв* (Заставна, с. 43) Нашо буриш *кілько води?* (Нові Драчинці Кіцм., с. 43); Ни гали *кілько дров* у шпаргат, бо буде душно в хакі (Борівці Кіцм., с. 66); Поклала коло хати *кілька рядочків* майки, то стане на мене одну (Кам'янка Глиб., с. 274). У нас лугуміни робля так: варют манку, як вна застигли, зверьха мастя маслом і кідают *кілька бомбонів горошку* (Верхні Станівці Кіцм., с. 266).

«В усіх числівникових займенниках на основну (ядерну) сему вказівки нашаровується граматична сема неозначеності кількісного вияву субстанціального змісту у рахунку чи за порядком розміщення предметів (осіб) у процесі обліку» [6, с. 210].

Мікрополе «невизначена мала кількість» (НМК)

Межі виміру цієї кількості можна визначити як *мало* (один, два) і *дуже мало* (менше одного, частина чогось). Кількісний склад операторів функції НМК – паукальності – і розмаїття засобів вираження цього значення суттєво поступаються мовним засобам вираження НВК. Репрезентантами значення «мало» виступають лексеми *мало, обмаль, небагато, трохи, мізерія, жменька, дрібка* і деякі ін. Значення «дуже мало» виражають *крапля, крихта, граминка, грудка, в'язка, горстка, ковток, мало-мало, трохи-трохи* тощо.

Засоби вираження НМК мають два основних варіанти – параметрично-оцінний і експресивно-оцінний.

У параметрично-оцінному значенні виділяють первинну, вторинну та опосередковану лексичну номінацію. Лексеми *мало, обмаль, небагато, трохи, децо, мізерія, торбина, кавалок* тощо є конститuantами первинної лексичної номінації. Напр.: Пішли в гори, в латри, заробля *трохі гроший і дерива* (Верхні Станівці Кіцм., с. 254); *Трохі* тут посіяв *линчі з вівсом* (Карапчів Вижн., с. 259); Матуша дали міні *трохі міцкі* на рукавиці (Горошівці Заст., с. 292); У лісі зайшла в орішник і нарвала *трохи оріхів* до дому (Глибока, с. 368); Приніс тобі *трохи макуху*, озми там у хоромях (Берегомет Вижн., с. 274); Чо так *мало* нарвав цих *блашниц?* (Козиряни Кельм., с. 33); Бугайкувата корова *мало* дає *молока* (Снячів Стор., с. 40); В автобусі було *мало людей* та й всі їхали насидячи (Заставна Заст., с. 321); Покладь *пару куркудуш* у вікно (Ясени Стор., с. 242); *Пару рідів* бауманкі покладимо (Горбівці Глиб., с. 26); Не стало блішок, та всадила *пару боханців* на листку з капусти (Борівці Кіцм., с. 37); Ни можу класти підлогу, бо ни стає міні *пару лігарів* (Стара Жадова Стор., с. 261); Иди вишпортай *пару барабуль* (Киселів Кіцм., с. 62); Я вже білши ни буду класти *торбину с хлібом* на межу, бо полізут мухариці (Ошихліби Кіцм., с. 301); Тут *кавалок* односівного *букового лісу*, лиш коло дороги де-не-де росте граб і кленица (Стрілецький Кут Кіцм., с. 362).

Та що там мене приймали, поставили лигову *порцію горівки*, і то всьо (Звенячин Заст., с. 258).

З лексемами НМК у говірках Буковини трапляється інверсія. Напр.: Від того завхосства *гроший мало*, а клопоту доста (Шубранець Заст., с. 127); Це ше покійний вуйко уповідав, що там *людности мало* і село від села на дві-три миля (Старосілля Кіцм., с. 268); *Ріца небагато*, али запрутити траба, аби ни россипалоси (Стара Жадова Стор., с. 140); Твоя маглевка хоч і фист вилика, али *розуму* в ні *небагато* (Ясени Стор., с. 272); *Курудзиня* складаім у *купу* надворі (Кам'янка Глиб., с. 243).

Вторинну лексичну номінацію НМК репрезентують лексеми з паритивним значенням (квантитативи на позначення окремо виділених, відбитих частин) – *кусень, крихта, шматок, окрасць, огризок, крапля*. Напр.: Ану хто це лишив *кусінь* на столі, признавайтиси (Кадубівці Заст., с. 244); Вшабатував *кусак солонини*, взев *пару головок чиснику* і пішов у поли (Василів Заст., с. 244); Ни лишай *кусні*, дитино, іш, шкода хліб вікідати (*Кусінь, кусінь* – надкушений шматок хліба, сала) (Киселів Кіцм., с. 244); Було *кавалок полі* та й то мочіркуватого, що нічо ни родило (Борівці Кіцм., с. 298); Але нідегіч не витко нікого, лиш коло клуба стоїт *жменька людий* (Ширівці Хот., с. 336); Мала *линдик полотна* та хотіла шити дитині сорочку (Валява Кіцм., с. 259); Мала м такий *линдичок города*, що й на грітки ни ставало (*Линдик* – невеликий шматок чогось) (Шипинці Кіцм., с. 259); Ади, мав новіські буксові чоботи і продав *за півдурно* (Рідківці Нов., с. 338); Я на твоїх сахах ни зіскав *ні копійки* (Росошани Кельм., с. 167); У заміжного ніколи ни дістаниш і *снігу взимі* (Новоселиця Кельм., с. 136); Це одноцільний *кусок матерії* (Лашківці Хот., с. 362).

Висновки. Отже, ядерну зону великої неозначеної кількості становлять такі лексеми, як *багато, сила, хмара, великі гроші, доста, гаман, куцак, гора, громада, добрий, ни один, боц, глота, наїдидиси*, а малу неозначену кількість – параметрично-оцінний варіант із лексемами *мало, обмаль, торбина, трохи, небагато, кавалок*. Периферією НМК є лексеми *кілька, тільки, кілько*, а НМК – експресивно-оцінний варіант із лексемами *мало, пару* (у значенні «небагато») *порція, кусень, жменька* та ін.

Література:

1. Лукінова Т.Б. Числівник в слов'янських мовах. Київ : Наукова думка, 2000. 370 с.
2. Горпинич В.О. Числівник. Морфологія української мови: Підручник. Київ : Академія, 2004. С. 118–135.

3. Вихованець І.Р. Теоретична морфологія української мови: Акад. граматики укр. мови. Київ : Пульсари, 2004. 400 с.
4. Граматика сучасної української літературної мови. Морфологія / За ред. К.Г. Городенської. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 752 с.
5. Словник буковинських говірок / За заг. ред. Н.В. Гуйванюк. Чернівці : Рута, 2005. 688 с.
6. Плющ М.Я. Граматика української мови. Морфеміка. Словотвір. Морфологія : підручник. Київ : Вид. дім «Слово», 2010. 328 с.

Popovych N. Functional-semantic field of indefinite quantity in the dialects of Bukovina

Summary. The article is devoted to the description of the functional-semantic field of indefinite quantity in the dialects of Bukovina. The dialects of Bukovyna are the valuable material in which the wisdom of the people, their traditions, customs, and beliefs are hidden. The study of Bukovynian dialects offers important information for researching the history of the Ukrainian language, the development of inter-lingual contacts and their consequences. The study of Bukovynian dialects is an important material for studying the history of the Ukrainian language, the development of patterns of interlingual contacts and their consequences.

The first scientific research on Bukovina dialects were performed only in the second half of the 19th century in the works of Chernivtsi University scientists (Sharovalskyi I. (1929), Yurii Fedkovich (Dictionary not published), O. Savchenko, I. Cherednychenko, K. Herman, N. Huivaniuk, N. Babych, K. Lukianiuk, S. Perepelytsia, V. Buzynska, I. Zinchenko and others. The lexicon of Bukovynian dialects was studied by M. Stanivskyi, Ye. Pavliuk, V. Lymarenko, Yu. Karpenko, K. Herman and others. The Ukrainian dialects of Southern Bukovyna are studied by Romanian linguists (I. Robchuk, O. Horbach, Ya. Zakrevska, Z. Savchenko and others).

The study of numeral components in the structure of a sentence was carried out by such scientists as O.O. Potebnia, L.V. Shcherba, Yu.S. Stepanov, N.Yu. Shvedova, H.O. Zolotova and others. K.H. Horodenska, A.P. Zahnitko, M.V. Mirchenko, O.H. Mezhev and others actively explore this subject on the material of the modern Ukrainian literary language. Ukrainian linguistics has yet to pay attention to the structuring of functional-semantic fields on the basis of quantitative meanings, and therefore this topic remains relevant and open for further study. Based on the researched material, we singled out the functional-semantic field of indefinite large and small quantities, as well as the nucleus and periphery.

Key words: macrofield, microfield, lexical nomination, multiplicity, nuclear seme, partitive meaning, paucality.